

store Mærkesager, vi vide at glæde os over Skallerne, Kærnerne ere pillede ud andetsteds.

Finansministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) sagde, at naar vi havde vedtaget dette Forslag, havde vi givet Kærnen bort, Skallerne beholdt vi tilbage. Ser man paa Lovforslaget fra Statskassens Synspunkt, er dette en i høj Grad misvisende Udtalelse. Thi der er den Kærne i Forslaget, at det giver 2,100,000 Kr. mere end hidtil i Statskassen, og det er dog en temmelig solid Kærne. Og disse 2,100,000 Kr. ere tagne af Skatterne paa Forbrugsartikler og lagte over som en virkelig Formueskat og en virkelig Indtægtskat. Det er, hvad Demokratiet, mig bekendt, altid har ønsket her i Landet, at vi skulde lægge mere Skat over paa Formue og Indtægt end hidtil og derimod formindske Skatterne for de virkelige Forbrugsartikler. Det ærede Medlem kan udtale saa mange Ord, han vil, han kan dog ikke komme bort fra, at det er den virkelige Kærne i selve Sagen.

Hvad hans Ændringsforslag angaar, er Sagen jo den, at disse Ændringsforslag have været medoptagne i Regeringens Forslag, og ingen vilde hellere have dem ført igennem end Regeringen. Men naar man har bragt Lovforslag ind i Rigsdagen, og disse ere forhandlede, ikke alene i denne men ogsaa i forrige Samling i begge Ting, og man ved denne Forhandling er kommen til det Resultat, der foreligger, vil et Forsøg paa paa ny at begynde forfra alene være at spænde Ben for hele Sagen, saa vi ikke faa noget ud deraf. Jeg kan ikke se, at man kunde opnaa andet ved dette Ændringsforslag. Jeg kan derfor kun fraaade det. Det, vi beholde tilbage, er et godt Fremskridt med Hensyn til Beskatningen af Indtægterne her i Landet, og det er saa godt et Fremskridt, at det ærede Medlem sikkert selv vil stemme for det, naar vi komme til den endelige Afstemning.

Det ærede Medlem for Københavns havns 4de Valgkreds (Birck) vilde lette Afgiften for, hvad han kaldte Middelformuerne. Men hvem skal betale denne Lettelse? Det er godt nok, at man siger: Jeg vil lette Skatten for Middelformuerne, men hvor skulle Pengene komme fra? De skulle komme fra Statskassen. Det ærede Medlem foreslaar altsaa i Virkeligheden at beskære den Indtægt, som dette Lovforslag skulde give Statskassen, med omtrent

1,200,000 Kr., og disse vil han dele ud til Folk væsentligt paa den Maade, at de, der faa en Arveindtægt fra 4,000 Kr. op til 35,000 Kr., ja næsten til 70,000 Kr., skulle have Lettelse. Jeg ser ikke noget demokratisk heri. Jeg ser ikke, at det fra et retfærdigt Skatteligningssynspunkt kan forsvares at tage de Penge, som Statskassen skulde have, omtrent 1,200,000 Kr., og dele dem ud saaledes, at de, der faa en Arvelod og altsaa en Ekstraindtægt — for det er jo Arv — fra 4,000 til 70,000 Kr., skulle have disse 1,200,000 Kr. uddelte. Jeg havde i Landstinget den Ære at gøre opmærksom paa, hvilken Virkning Højres Forslag vilde faa, og det ærede Medlem møder nu her med et Forslag af væsentlig lignende Art.

En Arvelod i 1ste Linie paa 4,000 Kr. skal efter det ærede Medlems Forslag svare 30 Kr. mindre end efter det Forslag, her ligger paa Bordet. En Arvelod paa 7,500 Kr. vil det ærede Medlem give et Gratiale af 50 Kr. Gaa vi op til 15,000 Kr., siger det ærede Medlem, at de skulle lattes med 87 Kr. 50 Ø. Paa 35,000 Kr. vil han lette med 75 Kr. Det er i 1ste Linie, men endnu værre bliver det i 2den, 3die og 4de Linie, for det er nemlig det besynderlige ved det, at det ærede Medlem vil lette yderligere, jo længere man kommer ud i Linierne, medens det dog ellers har været Regelen, at jo længere man kommer bort fra den direkte Linie, desbedre kunde man tage Skat, thi i desto højere Grad er det en uventet Indtægt. Saaledes ser det ærede Medlem ikke derpaa. Han mener, at naar man kommer til de ydre Linier, skal Statskassen endnu yderligere undgælde til Fordel for Arvingerne, idet han i Virkeligheden fastsætter Grundprocenten til 2—5—8, medens Lovforslaget har Grundprocenten 4—7—10. Derfor viser det sig, saa snart vi komme til 2den Linie, at en Arvelod paa 4,000 Kr. vil det ærede Medlem spare for en Arveafgift af 110 Kr., saa stor Nedsættelse skal der være. En Arvelod paa 7,500 Kr. vil det ærede Medlem spare for en Afgift paa 175 Kr., og en Arvelod paa 15,000 Kr. vil det ærede Medlem spare for en Afgift af 287 Kr. 50 Ø., og en Arvelod paa 35,000 Kr. vil det ærede Medlem spare for 325 Kr. i Arveafgift. Det lyder meget smukt, at Middelstandens Indtægt skal spares, den skal ikke betale saa meget, men det ædle deri er ikke meget bevendt, naar det ærede Medlem siger: Vi tage det af Statskassen, vi bedrøve Statskassen for saa meget for at give disse Arvelodder